

Η “Φωνή Κυρίου” της 3ης Νοεμβρίου

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

ΕΤΟΣ 67ον

3 Νοεμβρίου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 44 (3466)

Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΕΤΑΣΤΡΟΦΗ

“Ένας Ρώσος φιλοσοφών θεολόγος, γράφοντας για τη σχέση της ὀρθοδοξίας μέ τίς αἱρέσεις, χρησιμοποιεῖ τήν ὄχι τόσο εὐστοχῇ παραβολή: «Ένας μέγας τεχνίτης ἀναχώρησε ἀφήνοντας τήν τέχνη του σέ τρεῖς μαθητές του. Ὁ μεγαλύτερος ἀκολούθησε πιστά ὅ,τι τόν δίδαξε ὁ δάσκαλος χωρίς νά ἀλλιάξει

[ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΔΩ](#) τη “Φωνή Κυρίου” της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, ὅπως αὐτή διεμοιράσθη κατά την 3ην Νοεμβρίου 2019 σε ὅλους τους ιερούς ναούς της ἐλληνικῆς επικράτειας.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΕΤΑΣΤΡΟΦΗ

Ένας Ρώσος φιλοσοφών θεολόγος, γράφοντας για τη σχέση της ὀρθοδοξίας με τις αἵρέσεις, χρησιμοποιεῖ τὴν ὀχι τόσο εὐστοχη παραβολή: «Ένας μεγάλος τεχνίτης ἀναχώρησε ἀφήνοντας τὴν τέχνη του σὲ τρεῖς μαθητὲς του. Ὁ μεγαλύτερος ἀκοιούθηκε πιστά ὅ,τι τὸν δίδαξε ὁ δάσκαλος χωρὶς νὰ ἀλλοῶσει τίποτε. Ἀπὸ τοὺς ἄλλους δύο, ὁ ἓνας ἔκανε προσθήκες, ἐνῶ ὁ ἄλλος ἀφαίρεσεις. Μὲ τὴν ἐπιστροφή του ὁ δάσκαλος, χωρὶς νὰ θυμώσει μὲ κανένα, εἶπε στοὺς μικρότερους: Εὐχαρίστητε τὸν μεγαλύτερο ἀδελφό σας· χωρὶς αὐτὸν δὲν θὰ εἶχε σωθεῖ ἡ ἀλήθεια τῆς τέχνης, ποὺ σὰς παρέδωσα. Κατόπιν εἶπε στὸν μεγαλύτερο: Εὐχαρίστησε τοὺς μικρότερους ἀδελφούς σου· χωρὶς αὐτοὺς δὲν θὰ εἶχες κατανοήσει τὴν ἀξία τῆς τέχνης ποὺ σοὺ ἐμπιστεύτηκα».

«Έσχατον πάντων ὦφθη κάμοί»

Σίγουρα ἡ Ἐκκλησία οὐδέποτε ἐξέφρασε εὐγνωμοσύνη πρὸς τοὺς αἱρετικούς. Ἐκφράζει μόνο πικρία, πόνο καὶ εὐχὲς γιὰ τὴν ἐπιστροφή τους. Πικρία καὶ πόνο ἐκφράζει καὶ ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ἰδιαίτερα στὴν πρὸς Γαλάτας ἐπιστολή του, γιὰ τοὺς πλανηθέντες ἰουδαϊζόντες ψευδοδιδάσκους· καὶ ὀχι μόνο δὲν τοὺς θεωρεῖ χρήσιμους γιὰ τὴν ἀνάδειξη τῆς ἀξίας τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀναθεματίζει ἀποκόπτοντάς τους ἀπὸ τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τὴν Ἐκκλησία του. Ἀπόλυτα τὸν δικαιολογεῖ ὁ ἱερός Χρυσόστομος, λέγοντας ὅτι «αὐτὸς ποὺ διαστρέφει καὶ στὸ ἐλάχιστο τὴν ὑγιή πίστη, καταστρέφει τὰ πάντα καὶ ἐκπίπτει σὲ χειρότερη κατάσταση ἀπὸ ἐκείνη ποὺ βρισκόταν πρὶν νὰ πιστέψει».

Ἡ ὑγιὲς πίστη –ξεκαθαρίζει στὸ σημερινό ἀνάγνωσμα ὁ Παῦλος– δὲν εἶναι κάποια ἀνθρώπινη ἐπιινόηση. Καὶ ἐκεῖνος, καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι ἀπόστολοι, οὔτε τὴν παρέλαβαν οὔτε τὴν διδάχθηκαν ἀπὸ ἀνθρώπου· τοὺς τὴν ἀποκάλυψε ὁ ἴδιος ὁ Χριστός. Ἐκεῖνοι βέβαια εἶχαν ἐτοιμαστεῖ ἀπὸ τὸν Τίμιο Πρόδρομο καὶ

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Γαλ. α' 11-19)

Τό κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου

Ἀδελφοί, γνωρίζω δὲ ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἄνθρωπον· οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτὸ οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. ἤκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφὴν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπόρθουν αὐτήν, καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων. Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί, ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ἐπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. Ἐπειτα μετὰ ἔτη τρία ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἱστορῆσαι Πέτρον, καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε. Ἐτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον, εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, σὰς κάνω γνωστόν, ὅτι τὸ εὐαγγέλιον, τὸ ὁποῖον ἐκπρύχθηκε ἀπὸ ἐμέ, δέν εἶναι ἀνθρώπινον, διότι οὔτε τὸ ἐπῆρα οὔτε τὸ ἐδιδάχθηκα ἀπὸ ἀνθρώπων ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐχετε ἀκούσει, βέβαια, τὴν ἄλλοτε διαγωγὴν μου εἰς τὸν Ἰουδαϊσμόν, ὅτι δηλαδὴ ὑπερβολικὰ κατεδίωκα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν πολεμοῦσα. Καὶ εἶχα μεγαλύτερες προόδους εἰς τὸν Ἰουδαϊσμόν ἀπὸ πολλοῦς συνομηλικούς συμπατριώτας μου, μέ τὸν ὑπερβολικὸν ζῆλον πού ἔδειχνα διὰ τὰς πατρικὰς μου παραδόσεις. Ὅταν ὁμως εὐδόκησε ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος μέ ξεχώρισε ἀπὸ τὴν κοιλιά τῆς μητέρας μου καὶ μέ ἐκάλεσε διὰ τῆς χάριτός του, νά ἀποκαλύψῃ μέσα μου τὸν Υἱόν του, διὰ νά κηρύττω αὐτόν εἰς τὰ ἔθνη, ἀμέσως δέν συμβουλευθῆκα ἀνθρώπους, οὔτε ἀνέβηκα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα πρὸς ἐκείνους πού ἦσαν ἀπόστολοι πρὶν ἀπὸ ἐμέ, ἀλλ' ἔφυγα εἰς τὴν Ἀραβίαν καὶ πάλιν ἐπέστρεψα εἰς τὴν Δαμασκόν. Ἐπειτα, ὕστερα ἀπὸ τρία χρόνια, ἀνέβηκα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα διὰ νά γνωρίσω τὸν Πέτρον καὶ ἔμεινα κοντά του δέκα πέντε ἡμέρας. Ἄλλον ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους δέν εἶδα παρὰ τὸν Ἰάκωβον, τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληβιζαίτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)
